

KARTA PRZEDMIOTU

Rok akademicki 2019/2020

Kod przedmiotu	0915.7.FIZJ2.FI1.KPRwSNR	
Nazwa przedmiotu w języku	polskim	Kliniczne podstawy rehabilitacji w schorzeniach narządu równowagi <i>The clinical basis for rehabilitation in diseases of the vestibular system</i>
	angielskim	

1. USYTUOWANIE PRZEDMIOTU W SYSTEMIE STUDIÓW

1.1. Kierunek studiów	Fizjoterapia
1.2. Forma studiów	stacjonarne/niestacjonarne
1.3. Poziom studiów	drugiego stopnia
1.4. Profil studiów*	praktyczny
1.5. Osoba przygotowująca kartę przedmiotu	Prof. UJK dr hab. n. med. Rafał Zieliński
1.6. Kontakt	rafal.zielinski@ujk.edu.pl

2. OGÓLNA CHARAKTERYSTYKA PRZEDMIOTU

2.1. Język wykładowy	polski
2.2. Wymagania wstępne*	Wiedza podstawowa z zakresu anatomii i fizjologii człowieka

3. SZCZEGÓŁOWA CHARAKTERYSTYKA PRZEDMIOTU

5. SZCZEGÓŁOWA CHARAKTERYSTYKA REZERWISTY		
3.1. Forma zajęć		wykłady
3.2. Miejsce realizacji zajęć		zajęcia tradycyjne w pomieszczeniu dydaktycznym UJK
3.3. Forma zaliczenia zajęć		zaliczenie z oceną
3.4. Metody dydaktyczne		Wykłady z prezentacją graficzną, demonstracja podstawowych metod badania oto-neurologicznego; demonstracja podstawowych narzędzi do badań diagnostycznych i rehabilitacyjnych
3.5. Wykaz literatury	podstawowa	Janczewski G, Pierchała K. Zawroty głowy. Vademecum lekarza praktyka. Solvay – Warszawa 2004; Olszewski J. Fizjoterapia w otorynolaryngologii dla studentów fizjoterapii. Alfa-medica Press, Bielsko-Biała 2005.
	uzupełniająca	Janczewski G, Latkowski B red. Otoneurologia. BelCorp, Warszawa 1998; Kinalski R. Kompendium rehabilitacji i fizjoterapii dla studentów oddz. fizjoterapii akademii medycznych. Urban & Part-ner, Wrocław 2002. Olszewski J red. Fizjoterapia w otorynolaryngologii dla studentów fizjoterapii. Alfa medica press, Bielsko-Biała 2005. Narożny W, Prusiński A red: Leczenie zawrotów głowy i zaburzeń równowagi. Medical Education, Warszawa 2012.

4. CELE, TREŚCI I EFEKTY UCZENIA SIĘ

4.1. Cele przedmiotu (z uwzględnieniem formy zajęć) Wykłady: C1- Utrwalenie i poszerzenie wiedzy dotyczącej budowy i funkcjonowania układu równowagi człowieka. C2- Opanowanie podstaw teoretycznych i praktycznych dotyczących metod oceny (badania) układu równowagi. C3- Zapoznanie – na przykładzie najczęstszych, bądź modelowych zespołów chorobowych – z obrazem zaburzeń i procesów kompensacyjnych w układzie równowagi. C4- Opanowanie teoretyczne i praktyczne zasad i działań rehabilitacyjnych w zaburzeniach równowagi.	
4.2. Treści programowe (z uwzględnieniem formy zajęć) Wykłady: 1. Podstawy anatomia i fizjologia układu równowagi. Podstawowe funkcje i typowe objawy dysfunkcji układu równowagi. 2. Metody badania klinicznego układu równowagi. Praktyczne aspekty podstawowych badań klinicznych układu równowagi. 3. Analiza objawów ocznych i statokinetycznych świadczących o uszkodzeniu równowagi. 4. Podstawowe jednostki chorobowe z zaburzeniami równowagi. 5. Omówienie wybranych jednostek i zespołów chorobowych przebiegających z zaburzeniami układu równowagi – łagodnego napadowego oczopląsu położeniowego, choroby Meniere'a, zawrotów głowy pochodzenia szyjnego, zawrotów głowy po urazie głowy. Zaburzenia równowagi u osób starszych. Patomechanizm kompensacji uszkodzeń układu równowagi. 6. Ogólne zasady rehabilitacji zaburzeń równowagi. 7. Schematy ćwiczeń rehabilitacyjnych do zastosowania w zaburzeniach układu równowagi, w zawrotach pochodzenia szyjnego, w BPPV, u osób starszych	

4.3. Przedmiotowe efekty uczenia się

Efekt	Student, który zaliczył przedmiot	Odniesienie do kierunkowych efektów uczenia się
w zakresie WIEDZY:		
W01	zna specjalne metody fizjoterapii tj. metody reedukacji posturalnej, kompensacji uszkodzenia narządu przedścionkowego, manewry uwalniające w BPPV	FIZJ2P_W18 - potrafi formułować program postępowania usprawniającego w zależności od stanu klinicznego, stanu funkcjonalnego pacjenta, wieku oraz celów kompleksowej rehabilitacji
W02	zna zasady programowania postępowania usprawniającego przyspieszającego kompensację i adaptację przedścionkową posiada poszerzoną w stosunku do studiów I stopnia wiedzę z zakresu diagnostyki funkcjonalnej oraz doboru badań diagnostycznych do oceny potrzeb programu rehabilitacji zaburzeń równowagi.	FIZJ2P_W22 - rozumie zasady funkcjonowania aparatury diagnostyczno- pomiarowej w diagnostyce funkcjonalnej rozumie zasady funkcjonalna sprzętu i aparatury stosowanych w fizjoterapii
w zakresie UMIEJĘTNOŚCI:		
U01	potrafi rozróżnić obwodowe i ośrodkowe zaburzenia układu równowagi i odpowiednio dobrać metody rehabilitacyjne	FIZJ2P_U06 - potrafi przeprowadzać badania funkcjonalne narządu ruchu, narządów wewnętrznych oraz badania wydolnościowe niezbędne dla doboru środków fizjoterapii, wykonywania zabiegów i stosowania odpowiednich metod terapeutycznych
U02	potrafi wyjaśnić pacjentowi istotę jego dolegliwości oraz proponować sposób usprawnienia równowagi	FIZJ2P_U09 - potrafi obsługiwać aparaturę diagnostyczno-pomiarową w diagnostyce funkcjonalnej
w zakresie KOMPETENCJI SPOŁECZNYCH:		
K01	uzyska kompetencje do zaadaptowania się do zmienionych warunków socjalnych i ekonomicznych, w jakich przyjdzie mu pracować	FIZJ2P_K05 - okazuje tolerancję i akceptuje postawy i zachowania pacjentów wynikające z odmiennych uwarunkowań kulturowych, religijnych, społecznych i wieku, dba o dobro pacjenta
K02	uzyska kompetencje prawidłowego posługiwania się terminologią w zakresie przedmiotu	FIZJ2P_K17 - potrafi formułować opinie dotyczące pacjenta i efektów jego usprawniania

4.4. Sposoby weryfikacji osiągnięcia przedmiotowych efektów uczenia się

Efekty przedmiotowe (symbol)	Sposób weryfikacji (+/-)																				
	Egzamin ustny/pisemny*			Kolokwium*			Projekt*			Aktywność na zajęciach*			Praca własna*			Praca w grupie*			Inne (jakie?)*		
	Forma zajęć			Forma zajęć			Forma zajęć			Forma zajęć			Forma zajęć			Forma zajęć			Forma zajęć		
	W	C	...	W	C	...	W	C	...	W	C	...	W	C	...	W	C	...	W	C	...
W01				x																	
W02				x																	
U01				x																	
U02				x																	
K01				x																	
K02				x																	

4.5. Kryteria oceny stopnia osiągnięcia efektów uczenia się

Forma zajęć	Ocena	Kryterium oceny
wykład (W)	3	Potrafi wymieni główne elementy budowy i funkcji układu równowagi; znajomość najprostszych metod badania układu równowagi; wylicza kilku podstawowych zasad i metod rehabilitacji układu równowagi.
	3,5	Zna jeden z dwóch pierwszych elementów efektów uczenia się, w stopniu ogólnej znajomości, z pełnym, rozumieniem.
	4	Zna ogólnie budowę i funkcję układu równowagi; zna ogólne zasady badania i znajomość jednego z przykładów patologii układu równowagi; zna ogólne zasady i metody rehabilitacji układu równowagi.
	4,5	Znajomość dwóch z trzech elementów efektów uczenia się w stopniu pełnym, kompletnym.
	5	Zna w sposób kompletny budowę i funkcję układu równowagi; zna zasady badania w zaburzeniach równowagi i podstawowe objawy patologii układu równowagi – w zakresie objętym programem; zna w sposób kompletny zasady i metody rehabilitacji układu równowagi.

5. BILANS PUNKTÓW ECTS – NAKŁAD PRACY STUDENTA

Kategoria	Obciążenie studenta	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
LICZBA GODZIN REALIZOWANYCH PRZY BEZPOŚREDNIM UDZIALE NAUCZYCIELA /GODZINY KONTAKTOWE/	25	15
Udział w wykładach	25	15
SAMODZIELNA PRACA STUDENTA /GODZINY NIEKONTAKTOWE/	25	35
Przygotowanie do wykładu i kolokwium	25	35
ŁĄCZNA LICZBA GODZIN	50	50
PUNKTY ECTS za przedmiot	2	2

Przyjmuję do realizacji (data i podpisy osób prowadzących przedmiot w danym roku akademickim)